

TEKST 138: Opfordringer til kristne om krig mod muslimerne i Spanien

5 *Ermoldus Nigellus – eller Ermold den Sorte – var en digter, der i årene omkring 824-830 levede og skrev ved hoffet hos den frankiske konge Pippin af Aquitanien. Omkring år 826 skrev Ermold den Sorte dette hyldestdigt til kong Pippins far; Ludvig den Fromme, som var konge af Frankerriket og tysk-romersk kejser (814-840). Ludvig den Fromme havde forsvaret frankerriket mod muslimerne i Spanien, hvor han med en kristen hær bl.a. havde generobret Barcelona i år 801. I nedenstående digt fra omkring år 826 lader Ermoldus den frankiske kejser Ludvig den Fromme fremføre en tale, før han med sin kristne hær angriber Barcelona.*

10 *Leo IV var pave 847-855. I 846 var Rom blevet angrebet af nordafrikanske muslimer (saracenerne). Byen blev atter angrebet i 849. Samtidig kæmpede de frankiske konger i Spanien mod muslimerne. Leo forsøgte derfor at opmuntre frankerne i deres kamp.*

15 *Paschasius Radbertus (785-865) var en førende teolog og abbed i Corbie-klosteret i Frankerriket, hvor han omkring år 850 under indtryk af islams ekspansion i Spanien og ind i Frankerriket skrev nedenstående kommentar om islam.*

[*Ermoldus Nigellus:*]

20 [*Ludvig den Fromme taler til sin hær:*] "Hvis dette folk [muslimerne] havde dyrket Gud, æret Kristus og havde taget imod den hellige dåb," – siger Ludvig til førerne i hans hærlejr – "så ville vi have sluttet fred med dem, og vi ville have overholdt denne fred for at knytte dem til Gud gennem religionen. Men dette folk forbliver modbydeligt, da det afviser frelsen og følger dæmoners bud.¹ Derfor hviler Guds nådige retfærdighed på os for at undertvinge dem. Lad os nu
25 haste til murene og tårnene, oh frankere, således at jeres tidligere tapperhed kan blive genoplivet.

[*Leo IV:*]

30 [*Til den frankiske hær meddelte Leo:*] Nu håber vi, ingen af jer bliver dræbt, men vi ønsker, at I skal vide, at Himmeriget vil blive givet som en belønning til dem, der bliver dræbt i denne krig. For Den Almægtige ved, at de mistede deres liv i kamp for troens sandhed, for bevarelsen af deres land [...] og i forsvar for kristne. Og derfor vil da Gud give den belønning, som vi har
35 nævnt.

[*Paschasius Radbertus:*]

40 Og lad ikke nogen foreholde mig saracenerne, som ved Guds gunst og med våben har underlagt sig mange af jordens riger og regerer næsten overalt i kristenheden, som om det kristne evan-

¹ I en anden sammenhæng mente Ermoldus, at det var muligt at omvende de hedenske danskere til kristendommen, mens han i dette tekstafsnit klart afviser, at det samme ville være muligt overfor muslimerne, som altid ville afvise kristendommen.

gelium endnu ikke var nået frem til dem. Dog er det nået frem til dem og de har fået kendskab til Gud. Men forført af visse pseudoapostle, med andre ord, Nicholajs elever, har de udarbejdet en lov særligt for dem selv på grundlag af såvel Det gamle som Det nye testamente. Om end under dyrkelse af én Gud, og fordi de ikke ønsker at mene det samme som os eller jøderne, har de vendt op og ned på alt.

5

Så længe de ønsker, at hele verden underlægges deres herredømme, spørger de ikke, hvilken Gud de hver især dyrker, men forlanger blot, at de underkaster sig dem.

Antikrist vil måske antages af dem, fordi de som de første og ved Guds ånd, som mange mener, antog en bedragerisk ånd. Ved disses tilslutning og herredømme vil han kunne tilvejebringe begivenheder af en sådan art og i et sådan omfang, som det tydeligt læses i Johannes' Åbenbaring.

10

J. M. Rosenløv & M. Pihl: *Korstogene – Islams ekspansion og kristen modoffensiv* (2014)

15

Ermoldus Nigellus: Oversat af Michael Pihl efter Benjamin Z. Kedar: *Crusade and Mission – European Approaches towards Muslims*, Princeton (1984), s. 7f. Leo IV: Migne: *Patrologia Latina*, 115: 656-657 og 161: 720. Oversættelse af Jesper Rosenløv efter Oliver J. Thatcher & Edgar Holmes McNeal (red.) *A Source Book for Medieval History*, New York 1905, 511-512. Paschasius Radbertus: Oversat af Rolf Kaad Johansen efter B. Kedar: *Crusade and Mission – European Approaches toward the Muslims*, Cambridge, Mass. (1984) s. 205.

20